

ministra, mogą ustalić dłuższe niż ogólnie obowiązujące okresy spłat kredytów inwestycyjnych.

2. Oprocentowanie kredytów, o których mowa w ust. 1, ustala się na 3% rocznie.

§ 16. Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska określi w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej, Przewodniczącym Państwowej Rady Gospodarki Materiałowej oraz z wojewodami i prezydentami miast wyłączonych z województw, jakie rodzaje surowców wtórnych mogą podlegać zbiorce i gromadzeniu na terenie budynków mieszkalnych w miastach, oraz zasady i tryb niszczenia surowców wtórnych powstających w jednostkach gospodarki uspołecznionej, zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska naturalnego człowieka.

§ 17. Terenowe organy administracji państwowej zapewnią:

- 1) wyznaczanie przy projektowaniu nowych dzielnic mieszkaniowych odpowiednich lokali i terenów oraz ich przydzielanie na lokalizację specjalistycznych punktów skupu albo składnic surowców wtórnych,
- 2) pozostawienie istniejących punktów skupu albo składnic surowców wtórnych, o których mowa w pkt 1, do czasu wyznaczenia nowej lokalizacji i uruchomienia zastępczych lub nowych obiektów, dogodnych dla mieszkańców zbywających posiadane surowce wtórne.

§ 18. Właściwość organów do ustalania cen na surowce wtórne oraz tryb postępowania przy ich ustalaniu regulują odrębne przepisy.

§ 19. Zaleca się zarządom centralnych związków spółdzielni odpowiednie stosowanie przepisów uchwały i przepisów wydanych na jej podstawie.

§ 20. 1. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 114 Rady Ministrów z dnia 30 marca 1962 r. w sprawie gospodarki makulaturą oraz zwiększenia wykorzystania tego surowca przez przemysł papierniczy (Monitor Polski Nr 33, poz. 154),
- 2) uchwała nr 19 Rady Ministrów z dnia 22 stycznia 1971 r. w sprawie intensyfikacji gospodarki niemetalicznymi surowcami wtórnymi w latach 1971—1975, z wyjątkiem § 1 oraz ramowego programu zagospodarowania niemetalicznych surowców wtórnych w latach 1971—1975, stanowiącego załącznik do uchwały,
- 3) uchwała nr 62 Rady Ministrów z dnia 24 marca 1965 r. w sprawie zasad gospodarowania niemetalicznymi surowcami wtórnymi (Monitor Polski z 1968 r. Nr 48, poz. 336, z 1972 r. Nr 10, poz. 71 oraz z 1973 r. Nr 35, poz. 210).

2. Do czasu wydania przepisów, o których mowa w § 12 ust. 3, pozostają w mocy przepisy wydane na podstawie § 3 uchwały wymienionej w ust. 1 pkt 1, dotyczące wynagradzania pracowników za zbiorke i dostawy makulatury.

§ 21. Właściwi ministrowie oraz kierownicy urzędów centralnych uchylą przepisy prawne wydane na podstawie dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115), jeżeli przepisy te okażą się zbędne lub sprzeczne z przepisami niniejszej uchwały.

§ 22. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

233

UCHWAŁA Nr 271 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 listopada 1974 r.

w sprawie właściwości organów do ustalania cen oraz trybu postępowania przy ich ustalaniu.

W celu stworzenia warunków zapewniających wzmocnienie centralnego oddziaływania na kształtowanie cen oraz uelastycznienia systemu ich ustalania w stopniu odpowiadającym rozszerzonemu zakresowi samodzielności jednostek gospodarczych, a zwłaszcza wielkich organizacji gospodarczych, przy jednoczesnym zwiększeniu ich odpowiedzialności za prawidłową realizację polityki Państwa w dziedzinie cen, a także uproszczenia obowiązujących w tym zakresie przepisów, tak aby pozwalały one na dokładne określenie właściwości i odpowiedzialności każdego organu ustalającego ceny, zapewniały prawidłowe postępowanie przy kształtowaniu cen i umożliwiały skuteczną koordynację działalności organów ustalających ceny, na podstawie art. 1 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 2 i 4 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. Uchwała określa:

- 1) właściwość organów administracji państwowej oraz kierowników jednostek gospodarki uspołecznionej do ustalania cen, marż handlowych i stawek zysku,
- 2) tryb postępowania przy ustalaniu cen, marż handlowych i stawek zysku.

§ 2. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) organie administracji państwowej — należy przez to rozumieć ministra, kierownika urzędu centralnego oraz organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego,

- 2) ministrowie — należy przez to rozumieć również kierownika urzędu centralnego,
- 3) kierownika jednostki gospodarki uspołecznionej — należy przez to rozumieć dyrektora zjednoczenia i dyrektora przedsiębiorstwa uspołecznionego,
- 4) dyrektorze zjednoczenia — należy przez to rozumieć również dyrektora centrali handlowej, dyrektora kombinatu przemysłowego lub przedsiębiorstwa państwowego podległego bezpośrednio ministrowi, zarząd krajowego lub wojewódzkiego związku spółdzielni,
- 5) przedsiębiorstwie uspołecznionym i dyrektorze przedsiębiorstwa uspołecznionego — należy przez to rozumieć również spółdzielnię i zarząd spółdzielni, jednostkę budżetową i kierownika jednostki budżetowej oraz przedsiębiorstwo (zakład) organizacji społecznej i kierownika tego przedsiębiorstwa (zakładu),
- 6) towarze — należy przez to rozumieć również artykuł, wyrób, przedmiot, produkt, materiał, surowiec oraz usługę (robotę) przemysłową,
- 7) cenie — należy przez to rozumieć również opłatę za usługę i stawkę taryfową,
- 8) marży handlowej — należy przez to rozumieć również narzut i prowizję na rzecz jednostki zaopatrzenia materiałowego.

§ 3. Organy administracji państwowej i kierownicy jednostek gospodarki uspołecznionej powinni ustalać ceny z uwzględnieniem kształtowania się sytuacji rynkowej, prawidlowych relacji do cen obowiązujących, wynikających z własności użytkowych towarów, kosztów własnych ich produkcji oraz potrzeb postępu technicznego i pożądanych kierunków substytucji surowców i materiałów oraz wytycznych Rady Ministrów lub innych właściwych organów administracji państwowej.

§ 4. Organy administracji państwowej oraz kierownicy jednostek gospodarki uspołecznionej właściwi do ustalania cen mogą również zmieniać ustalone ceny, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

§ 5. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen może zmienić cenę ustaloną przez kierownika jednostki gospodarki uspołecznionej niezgodnie z przepisami (wytycznymi) bądź ją uchylić i ustalić nową cenę lub polecić ustalenie nowej ceny.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje także:

- 1) ministrom — w stosunku do cen ustalonych przez kierowników podległych i nadzorowanych jednostek gospodarki uspołecznionej,
- 2) organom administracji państwowej stopnia wojewódzkiego — w stosunku do cen ustalonych przez kierowników jednostek gospodarki uspołecznionej objętych planem terenowym,
- 3) dyrektorom zjednoczeń — w stosunku do cen ustalonych przez dyrektorów przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu, a dyrektorom zjednoczeń wiodących — w stosunku do cen ustalonych przez dyrektorów przedsiębiorstw objętych koordynacją branżową.

§ 6. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen może zaliczyć niektóre ceny ustalane przez organy administracji państwowej lub kierowników jednostek gospodarki uspołecznionej do kategorii cen maksymalnych lub do kategorii cen minimalnych.

2. Ustalone przez organy administracji państwowej ceny towarów sprzedawanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej oraz ceny usług świadczonych przez te jednostki są cenami maksymalnymi, chyba że Przewodniczący Państwowej Komisji Cen zaliczy niektóre z tych cen do kategorii cen sztywnych.

§ 7. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen określa wypadki, w których sprzedawca:

- 1) ustala cenę wynikową,
- 2) uzgadnia cenę z kupującym (cena umowna),
- 3) ustala cenę odpowiednio do sytuacji rynkowej oraz przeprowadzonych kalkulacji ekonomicznych (cena wolna).

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen określa sposób obliczania cen wynikowych.

Rozdział 2

Właściwość organów administracji państwowej do ustalania cen.

§ 8. 1. Ceny artykułów i usług wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1974 r. w sprawie wykazu artykułów i usług, których ceny ustala Rada Ministrów lub dla których Rada Ministrów określa wytyczne do ustalania cen (Dz. U. Nr 46, poz. 273) ustala Rada Ministrów lub — na podstawie jej wytycznych — właściwy organ administracji państwowej, określony w ust. 2.

2. W razie gdy Rada Ministrów określi wytyczne, o których mowa w ust. 1, ceny ustala Przewodniczący Państwowej Komisji Cen, z wyłączeniem:

- 1) opłat za przewozy krajowe osób i towarów kolejną i transportem samochodowym, które ustala Minister Komunikacji,
- 2) opłat za przesyłanie listów, kartek pocztowych, paczek, przekazów pieniężnych i telegramów w obrocie krajowym, za przyłączanie do sieci aparatów telefonicznych oraz za rozmowy telefoniczne miejscowe i międzymiastowe krajowe, które ustala Minister Łączności,
- 3) opłat za przewozy osób środkami komunikacji miejskiej, za dostawę energii cieplnej do ogrzewania mieszkań i za dostawę ciepłej wody, które ustalają — zgodnie z zasadami określonymi przez Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska — organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

3. Ceny nowych artykułów i usług, wymienionych w wykazie, o którym mowa w ust. 1, stanowiących uzupełnienie asortymentu artykułów dotychczas produkowanych bądź uzupełnienie asortymentu usług dotychczas świadczonych, ustala — uwzględniając przepisy § 3 — właściwy organ administracji państwowej określony w ust. 2.

§ 9. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen — poza uprawnieniami, wynikającymi z przepisów § 8 ust. 2 i 3 — ustala:

- 1) ceny detaliczne ważniejszych towarów i usług świadczonych ludności,
- 2) ceny skupu ważniejszych produktów rolnych,
- 3) ceny zbytu towarów, mających ważne znaczenie dla kształtowania kosztów produkcji i inwestycji w gospodarce narodowej,
- 4) ceny fabryczne towarów wymienionych w pkt 1 i 3.

2. Wykazy towarów, usług i produktów, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3, ustala Przewodniczący Państwowej Komisji Cen w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, z tym że:

- 1) ustalenie wykazu ważniejszych towarów i usług świadczonych ludności wymaga uzgodnienia również z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług,
- 2) ustalenie wykazu ważniejszych produktów rolnych wymaga uzgodnienia również z Ministrem Rolnictwa.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen ustala ceny towarów nie wymienionych w ust. 1, jeśli — na mocy niniejszej uchwały lub przepisów wydanych na jej podstawie — cen tych nie ustalają inne organy administracji państwowej lub kierownicy jednostek gospodarki społecznej.

§ 10. 1. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych ustala ceny usługowego wypalania cegły.

2. Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska ustala ceny robót i usług geodezyjnych i kartograficznych oraz ceny map, atlasów i innych wydawnictw kartograficznych.

3. Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej ustala ceny następujących usług, związanych z obsługą handlu zagranicznego i gospodarki morskiej, targów i wystaw międzynarodowych oraz tranzytu:

- 1) transportowo-spedycyjnych,
- 2) składowania towarów, kontroli ilościowej i jakościowej towarów oraz reklamy,
- 3) w dziedzinie wykonawstwa pawilonów, urządzeń i obudowy targów i wystaw międzynarodowych,
- 4) dzierżawy powierzchni wystawowej przez wystawców krajowych na Międzynarodowych Targach Poznańskich.

4. Minister Komunikacji — poza uprawnieniami, wynikającymi z przepisów § 8 ust. 2 pkt 1 i ust. 3 — ustala:

- 1) opłaty za przewozy osób i towarów transportem lotniczym i statkami żeglugi śródlądowej,
- 2) opłaty za przewozy towarów transportem konnym, z wyjątkiem opłat, o których mowa w ust. 6,
- 3) opłaty za usługi spedycyjne i inne usługi dodatkowe, związane z przewozami osób i towarów kolejami, transportem samochodowym i lotniczym oraz statkami żeglugi śródlądowej,
- 4) opłaty za przewozy towarów i osób w komunikacji międzynarodowej.

5. Minister Kultury i Sztuki ustala:

- 1) ceny biletów wstępu do kin oraz na publiczne imprezy artystyczne i rozrywkowe,
- 2) ceny płyt gramofonowych i nagrań kasetowych,
- 3) ceny dzieł sztuki oraz artystycznych przedmiotów użytkowych dawnych i współczesnych.

6. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego ustala opłaty za zrywkę i wywóz drewna z lasów państwowych taborom konnym.

7. Minister Łączności — poza uprawnieniami, wynikającymi z przepisów § 8 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 — ustala opłaty za usługi pocztowe i telekomunikacyjne, nie wymienione w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1974 r. w sprawie wykazu artykułów i usług, których ceny ustala Rada Ministrów lub dla których Rada Ministrów określa wytyczne do ustalania cen (Dz. U. Nr 46, poz. 273), oraz ceny kopert pierwszego dnia obiegu.

8. Ministrowie Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych lub upoważnione przez nich organy ustalają ceny świadczeń i usług dokonywanych przez jednostki wojskowe na rzecz żołnierzy oraz innych osób uprawnionych do tych świadczeń i usług.

9. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu ustala ceny usługowego przemiału zbóż oraz ceny drobiu, piskląt ze sztucznego lęgu i jaj wylęgowych, a także ceny usługowego wylęgu jaj.

10. Minister Rolnictwa ustala:

- 1) ceny usług weterynaryjnych, usług hodowlanych i usług w zakresie rozrodu zwierząt,
- 2) ceny zwierząt hodowlanych i użytkowych,
- 3) ceny materiału siewnego,
- 4) ceny napraw i obsługi technicznej sprzętu rolniczego oraz ważniejszych usług rolniczych z wyjątkiem, o którym mowa w ust. 16.

11. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej ustala ceny usług z zakresu ochrony zdrowia i pomocy społecznej.

12. Prezes Centralnego Urzędu Geologii ustala ceny i normy kosztorysowe prac geologicznych.

13. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki ustala ceny usług turystycznych, hotelarskich, wypoczynkowych i z zakresu kultury fizycznej.

14. Przewodniczący Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” ustala ceny usług, świadczonych przez Komitet i podległe jemu jednostki.

15. Przewodniczący Państwowej Rady Gospodarki Materiałowej ustala ceny opakowań używanych.

16. Prezes Zarządu Centralnego Związku Kółek Rolniczych ustala ceny usług rolniczych świadczonych przez jednostki gospodarcze kółek rolniczych.

17. Prezes Zarządu Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa—Książka—Ruch” ustala:

- 1) ceny wydawnictw periodycznych, przyborów filatelistycznych i filumenistycznych, pocztówek i kart dźwiękowych oraz reprodukcji dzieł sztuki, wydawanych bądź wytwarzanych przez tę Spółdzielnię,
- 2) ceny ogłoszeń i reklam w wydawnictwach własnych,
- 3) ceny walorów filatelistycznych i filumenistycznych.

§ 11. Organy administracji państwowej, o których mowa w § 10 ust. 1—7, 9—11, 13 i 15, mogą — odpowiednio do swoich uprawnień określonych w powołanych przepisach — upoważnić kierowników podległych i nadzorowanych jednostek gospodarki społecznej do ustalania cen i opłat, określając jednocześnie zasady i tryb ich ustalania.

§ 12. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen ustala, po uzyskaniu opinii odpowiednio Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług i Przewodniczącego Państwowej Rady Gospodarki Materiałowej, marże handlowe.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen może upoważnić inne organy administracji państwowej lub kierowników jednostek gospodarki społecznej do ustalania marż handlowych, określając jednocześnie zasady i tryb ich ustalania.

§ 13. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen ustala po uzgodnieniu z Ministrem Finansów stawki zysku stosowane przy ustalaniu cen.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen może w porozumieniu z Ministrem Finansów upoważnić inne orga-

ny administracji państwowej lub kierowników jednostek gospodarki społecznej do ustalania stawek zysku, określając jednocześnie zasady i tryb ich ustalania.

§ 14. 1. Organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego — poza uprawnieniami, wynikającymi z przepisów § 8 ust. 2 pkt 3 i ust. 3 — ustalają:

- 1) ceny towarów produkowanych przez jednostki gospodarki społecznej objęte planem terenowym i jednostki gospodarki nie społecznej, z wyjątkiem tych towarów, których ceny na podstawie przepisów niniejszej uchwały lub odrębnych przepisów:
 - a) ustalają inne organy administracji państwowej bądź kierownicy jednostek gospodarki społecznej,
 - b) zostały zaliczone do kategorii cen wynikowych, umownych lub wolnych,
- 2) ceny ważniejszych usług świadczonych ludności, których ustalanie nie jest zastrzeżone do właściwości innych organów administracji państwowej.

2. Organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego może przekazać swoje uprawnienia do ustalania cen:

- 1) usług komunalnych — organom administracji państwowej stopnia powiatowego lub gminnego,
- 2) towarów — kierownikom jednostek gospodarki społecznej.

§ 15. Organ administracji państwowej ustalając cenę jest obowiązany uzgodnić z Ministrem Finansów lub wskazanym przez niego organem cenę i marżę handlową, których ustalenie powoduje — zgodnie z obowiązującymi przepisami — udzielenie lub powiększenie dotacji z budżetu Państwa.

§ 16. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen i ministrowie ustalają ceny detaliczne po zasięgnięciu opinii Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług.

Rozdział 3

Właściwość kierowników jednostek gospodarki społecznej do ustalania cen.

§ 17. 1. Dyrektor zjednoczenia, a w odniesieniu do towarów, których produkcja lub obrót objęte są koordynacją branżową — dyrektor zjednoczenia wiodącego ustala:

- 1) ceny skupu, zbytu, fabryczne, detaliczne towarów, których wykaz określi — z zastrzeżeniem przepisów § 8, § 9 ust. 1 i 2 i § 10 — Przewodniczący Państwowej Komisji Cen na wniosek właściwego ministra,
- 2) górne limity cen nowych i zmodernizowanych towarów.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen może — z zastrzeżeniem przepisów § 8, § 9 ust. 1 i 2 i § 10 — upoważnić do ustalania cen towarów i usług oraz górnych limitów cen nowych i zmodernizowanych towarów kierowników jednostek gospodarki społecznej, innych niż określone w ust. 1.

3. Dyrektor zjednoczenia może wprowadzić dla rozliczeń między przedsiębiorstwami zgrupowanymi w zjednoczeniu ceny wewnętrzne i ceny rozliczeniowe.

4. Dyrektor zjednoczenia w uzasadnionych wypadkach może zastrzec do swojej właściwości ustalanie cen z zakresu należącego do dyrektorów przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu, a dyrektor zjednoczenia wiodącego — z zakresu należącego do dyrektorów przedsiębiorstw objętych porozumieniem branżowym.

5. Dyrektor zjednoczenia (dyrektor zjednoczenia wiodącego) ustala ceny detaliczne po zasięgnięciu opinii kierownika jednostki gospodarki społecznej wskazanej przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług, a ceny zbytu po zasięgnięciu opinii dyrektorów zjednoczeń grupujących przedsiębiorstwa — głównych odbiorców.

§ 18. 1. Dyrektor przedsiębiorstwa społecznego:

- 1) ustala ceny produkowanych towarów, w razie gdy:
 - a) ceny tych towarów zostały zaliczone do kategorii cen wynikowych lub do kategorii cen wolnych,
 - b) towary te pochodzą z produkcji próbnej, prototypowej, wzorcowej lub małoseryjnej,
 - c) towary te zostały wyprodukowane z odpadów surowców i materiałów jako produkcja uzupełniająca,
 - d) towary te zostały zaliczone do łatwo psujących się,
- 2) ustala ceny usług świadczonych ludności, jeśli ustalanie tych cen nie zostało zastrzeżone dla organów administracji państwowej lub dyrektorów zjednoczeń,
- 3) ustala ceny towarów pochodzących ze skupu zdecentralizowanego,
- 4) może obniżać obowiązujące ceny produkowanych towarów i usług świadczonych ludności, jeśli ceny te zostały uznane za ceny maksymalne,
- 5) może obniżać ceny towarów posezonowych i zagrożonych utratą wartości handlowej.

2. Dyrektor przedsiębiorstwa społecznego ustala w uzgodnieniu z odbiorcami:

- 1) ceny towarów kooperacyjnych i nietypowych,
- 2) ceny towarów niepełnowartościowych i surowców wtórnych,
- 3) ceny towarów przeznaczonych na eksport.

3. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, nie przysługują dyrektorom przedsiębiorstw społecznych, jeżeli na mocy przepisów wydanych na podstawie niniejszej uchwały lub odrębnych przepisów zostały ustalone ceny cennikowe lub stosowane są ceny transakcyjne na towary i usługi wymienione w ust. 1 i 2.

§ 19. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen:

- 1) określa właściwość kierowników jednostek gospodarki społecznej do ustalania cen oraz wytyczne do ich ustalania,
- 2) w uzasadnionych wypadkach może na okres przejściowy zastrzec do swojej właściwości ustalanie cen z zakresu należącego do właściwości kierowników jednostek gospodarki społecznej lub zawiesić uprawnienia kierowników tych jednostek do zmiany cen.

§ 20. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen określa zasady i tryb ustalania:

- 1) górnej granicy (limitu) cen nowych i zmodernizowanych towarów,
- 2) cen nowych i zmodernizowanych towarów,
- 3) cen towarów wykonywanych w ramach kooperacji przemysłowej oraz cen towarów nietypowych,
- 4) cen towarów niepełnowartościowych.

2. Minister Finansów określi wypadki, w których zysk osiągnięty ze sprzedaży towarów wykonywanych w ramach kooperacji przemysłowej oraz towarów nietypowych jest zyskiem nadmiernym, oraz określi zasady i tryb rozliczania tego zysku.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen w uzgodnieniu z Ministrem Finansów określa zasady i tryb ustalania cen fabrycznych i cen rozliczeniowych.

§ 21. Jeżeli spór co do ceny uzgodnionej między sprzedawcą (dostawcą) a kupującym (odbiorcą) wynika dopiero w toku rozliczeń za dokonaną sprzedaż (dostawę) i obie strony podlegają orzecznictwu komisji arbitrażowych, cenę ustala właściwa komisja arbitrażowa.

§ 22. 1. Przy sprzedaży jednostkom gospodarki nie uspołecznionej bądź ludności towarów wyprodukowanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej stosuje się, w razie gdy w sprzedaży tej nie pośredniczy przedsiębiorstwo uspołecznione — ceny uzgodnione między sprzedawcą a kupującym.

2. Jednostki gospodarki nie uspołecznionej pobierają za usługi świadczone innym jednostkom gospodarki nie uspołecznionej bądź ludności ceny uzgodnione z usługobiorcą.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli na podstawie przepisów niniejszej uchwały lub przepisów odrębnych zostały ustalone ceny na towary i usługi wymienione w poprzedzających ustępach przez organ administracji państwowej, a także gdy Przewodniczący Państwowej Komisji Cen lub z jego upoważnienia właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego określi wypadki, w których:

- 1) towary wyprodukowane przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej sprzedawane są po cenach ustalonych przez organy administracji państwowej,
- 2) jednostki gospodarki nie uspołecznionej pobierają za świadczone usługi ceny ustalone przez organy administracji państwowej.

Rozdział 4

Tryb działania organów do ustalania cen.

§ 23. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen prowadzi centralny rejestr organów uprawnionych do ustalania cen, obejmujący ministrów, organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego oraz dyrektorów zjednoczeń i dyrektorów przedsiębiorstw uspołeczniionych, objętych planem centralnym.

2. Organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego prowadzą wojewódzkie rejestry organów uprawnionych do ustalania cen, obejmujące organy administracji państwowej stopnia powiatowego i gminnego, dyrektorów zjednoczeń i dyrektorów przedsiębiorstw uspołeczniionych, objętych planem terenowym.

3. Organy uprawnione do ustalania cen prowadzą rejestry ustalonych przez siebie cen (rejestry cen).

§ 24. 1. Dyrektorzy zjednoczeń wiodących obowiązani są opracowywać i okresowo aktualizować cenniki towarów, których produkcja lub obrót objęte są koordynacją branżową.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen określi w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami jednostki gospodarki uspołecznionej zobowiązane do opracowywania i aktualizowania cenników towarów innych niż określone w ust. 1.

3. Zatwierdzenie cennika należy do organu administracji państwowej lub kierownika jednostki gospodarki uspołecznionej ustalającego ceny objęte cennikiem, a jeżeli cennik obejmuje ceny ustalone przez różne organy administracji państwowej lub różnych kierowników jednostek gospodarki uspołecznionej — do Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen lub do organu przez niego wskazanego.

4. Zatwierdzone cenniki podlegają przed ich wprowadzeniem w życie rejestracji w Państwowej Komisji Cen.

§ 25. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen określi:

- 1) tryb ustalania cen przez organy administracji państwowej i kierowników jednostek gospodarki uspołecznionej oraz zakres i tryb uzgadniania cen przez kierowników jednostek gospodarki uspołecznionej,
- 2) tryb składania i opiniowania wniosków o ustalenie cen, marż handlowych i stawek zysku (narzutu akumulacji finansowej),
- 3) zasady prowadzenia rejestrów organów ustalających ceny i obowiązki tych organów w zakresie zgłaszania wpisów do tych rejestrów,
- 4) wymagania, którym powinny odpowiadać decyzje ustalające ceny,
- 5) zasady prowadzenia rejestrów cen,
- 6) tryb powiadamiania Państwowej Komisji Cen o wprowadzonych zmianach cen,
- 7) zakres branżowy cenników, zasady ich sporządzania oraz tryb zatwierdzania i rejestracji cenników.

Rozdział 5

Przepisy końcowe.

§ 26. Przepisy § 5 ust. 2, § 11, 15, 16, 17 ust. 1, § 23 i § 24 ust. 2, dotyczące ministrów, odnoszą się odpowiednio do Prezesa Zarządu Centralnego Związku Kółek Rolniczych i prezesów zarządów centralnych związków spółdzielni.

§ 27. Właściwość organów administracji państwowej oraz kierowników jednostek gospodarki uspołecznionej do ustalania:

- 1) cen wyrobów wojskowych,
- 2) norm i cen kosztorysowych robót budowlanych i montażowych oraz cen za prace projektowe i prace związane z projektowaniem

określają odrębne przepisy.

§ 28. 1. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495, z 1954 r. Nr A-50, poz. 683, z 1955 r. Nr 65, poz. 850, Nr 120, poz. 1582, Nr 123, poz. 1601 i z 1960 r. Nr 5, poz. 20),
- 2) uchwała nr 957 Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen na środki produkcji wytwarzane przez przemysł wielki i średni oraz opłat za roboty wykonywane przez tenże przemysł (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-63, poz. 823),
- 3) uchwała nr 209 Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1957 r. w sprawie trybu ustalania wysokości opłat za usługi przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa (Monitor Polski Nr 54, poz. 335),
- 4) uchwała nr 240 Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1957 r. w sprawie wykonywania przez Państwową Komisję Cen niektórych zadań z zakresu cen, opłat i stawek taryfowych (Monitor Polski Nr 57, poz. 356),

- 5) uchwała nr 26 Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1958 r. w sprawie określenia właściwości Ministra Handlu Wewnętrznego w zakresie ustalania cen na niektóre artykuły i usługi (Monitor Polski Nr 13, poz. 80),
- 6) uchwała nr 82 Rady Ministrów z dnia 27 marca 1958 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień rad narodowych, państwowych przedsiębiorstw terenowych i spółdzielni w zakresie ustalania cen detalicznych (Monitor Polski z 1958 r. Nr 30, poz. 167 i z 1970 r. Nr 10, poz. 85),
- 7) uchwała nr 185 Rady Ministrów z dnia 31 maja 1958 r. w sprawie przekazania prezydiom rad narodowych uprawnień do ustalania opłat i stawek taryfowych za niektóre usługi i świadczenia komunalne (Monitor Polski Nr 61, poz. 344),
- 8) uchwała nr 499 Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1958 r. w sprawie ustalania cen za roboty geodezyjne i kartograficzne (Monitor Polski z 1959 r. Nr 1, poz. 3),
- 9) uchwała nr 43 Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1959 r. w sprawie opłat za przemiał gospodarczy zbóż (Monitor Polski z 1959 r. Nr 15, poz. 62 i z 1961 r. Nr 71, poz. 300),
- 10) uchwała nr 461 Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1959 r. w sprawie cen artykułów sprzedawanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej na zaopatrzenie nie uspołecznionych zakładów produkcyjnych i usługowych (Monitor Polski z 1960 r. Nr 5, poz. 19),
- 11) uchwała nr 6 Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1960 r. w sprawie zasad ustalania opłat za niektóre świadczenia lecznicze (Monitor Polski z 1960 r. Nr 5, poz. 23, z 1962 r. Nr 39, poz. 186 i z 1968 r. Nr 18, poz. 113),
- 12) uchwała nr 55 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1961 r. w sprawie cen na usługi wykonywane dla ludności (Monitor Polski z 1961 r. Nr 26, poz. 123, z 1968 r. Nr 6, poz. 32 i z 1969 r. Nr 10, poz. 94),
- 13) uchwała nr 30 Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1966 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen fabrycznych i cen rozliczeniowych w przemyśle uspołecznionym oraz ich stosowania (Monitor Polski z 1966 r. Nr 7, poz. 54 i z 1969 r. Nr 36, poz. 270),
- 14) uchwała nr 184 Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1967 r. w sprawie wytycznych dla ustalania cen biletów wstępu do kin oraz organów właściwych do ustalania tych cen (Monitor Polski Nr 43, poz. 207),
- 15) uchwała nr 83 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1970 r. w sprawie określania górnej granicy (limitu) cen niektórych wyrobów przemysłu maszynowego, produkowanych po raz pierwszy lub poddawanych modernizacji (Monitor Polski Nr 23, poz. 182),
- 16) uchwała nr 84 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1970 r. w sprawie zasad ustalania cen zbytu maszyn i urządzeń oraz właściwości organów do ustalania tych cen (Monitor Polski Nr 23, poz. 183),
- 17) uchwała nr 37 Rady Ministrów z dnia 12 lutego 1971 r. w sprawie cen zbytu artykułów wykonywanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej w ramach kooperacji przemysłowej (Monitor Polski Nr 17, poz. 121),
- 18) uchwała nr 38 Rady Ministrów z dnia 12 lutego 1971 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe, wykonywane na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej, oraz cen w systemie generalnych dostaw dla odbiorców krajowych (Monitor Polski Nr 17, poz. 122),
- 19) uchwała nr 67 Rady Ministrów z dnia 7 marca 1972 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen przedmiotów niepełnowartościowych (Monitor Polski Nr 16, poz. 104),
- 20) uchwała nr 247 Rady Ministrów z dnia 15 września 1972 r. w sprawie wytycznych do ustalania cen detalicznych artykułów rynkowych pochodzących z produkcji uzupełniającej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (Monitor Polski Nr 46, poz. 253),
- 21) uchwała nr 48 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1959 r. w sprawie usprawnienia i koordynacji działalności przemysłu odzieżowego, wytycznych do ustalania cen detalicznych artykułów odzieżowych masowej produkcji oraz utworzenia ujemnych rachunków różnic budżetowych, zmieniona uchwałą nr 54 Rady Ministrów z dnia 14 marca 1969 r. (Monitor Polski Nr 10, poz. 94),
- 22) uchwała nr 214 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1966 r. w sprawie zmiany cen detalicznych smalca, niektórych ryb i niektórych przetworów rybnych oraz w sprawie sezonowych cen ryb i przetworów rybnych, zmieniona uchwałami Rady Ministrów nr 54 z dnia 14 marca 1969 r. (Monitor Polski Nr 10, poz. 94) i nr 143 z dnia 19 sierpnia 1970 r.,
- 23) zarządzenie nr 140 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 października 1953 r. w sprawie przekazania Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej ustalania niektórych cen (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1309),
- 24) zarządzenie nr 145 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1960 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu uprawnień do ustalania cen detalicznych drobiu (Monitor Polski Nr 66, poz. 311),
- 25) zarządzenie nr 16 Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 lutego 1964 r. w sprawie przekazania Ministrowi Łączności uprawnień do ustalania cen detalicznych pocztówek i niektórych wydawnictw (Monitor Polski Nr 11, poz. 49),
- 26) zarządzenie nr 77 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 października 1964 r. w sprawie przekazania Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego uprawnień do ustalania cen leśnych użytków ubocznych pozyskiwanych w lasach państwowych (Monitor Polski Nr 73, poz. 342),
- 27) zarządzenie nr 33 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 maja 1965 r. w sprawie przekazania Ministrowi Rolnictwa uprawnień do ustalania cen materiału siewnego (Monitor Polski Nr 26, poz. 129),
- 28) zarządzenie nr 64 Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 listopada 1965 r. w sprawie zasad i trybu dokonywania ocen i wycen prac artystycznych z zakresu plastyki, wykonywanych na zamówienie państwowych jednostek organizacyjnych, oraz wyceny kosztów tych prac (Monitor Polski Nr 67, poz. 383),
- 29) zarządzenie nr 15 Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 lutego 1966 r. w sprawie przekazania Ministrowi Łączności uprawnień do ustalania cen zbytu niektórych artykułów i robót w zakresie resortu łączności (Monitor Polski Nr 8, poz. 60),
- 30) zarządzenie nr 34 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 1966 r. w sprawie przekazania uprawnień do ustalania cen usług zakładów noclegowych i obozowisk turystycznych (Monitor Polski Nr 17, poz. 94),
- 31) zarządzenie nr 64 Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 października 1966 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Zagranicznego uprawnień do ustalania

- cen na niektóre usługi wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe lub nadzorowane przez Ministra Handlu Zagranicznego (Monitor Polski z 1966 r. Nr 60, poz. 291 i z 1970 r. Nr 10, poz. 87),
- 32) zarządzenie nr 86 Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 1969 r. w sprawie upoważnienia Ministra Żeglugi i niektórych innych jednostek do ustalania cen ryb i przetworów rybnych (Monitor Polski Nr 39, poz. 318),
- 33) zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:
- a) z dnia 28 maja 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Lekkiego uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr A-65, poz. 838),
 - b) z dnia 28 maja 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr A-65, poz. 840),
 - c) z dnia 28 maja 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr A-65, poz. 841),
 - d) z dnia 28 maja 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Leśnictwa uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr A-65, poz. 843),
 - e) z dnia 28 maja 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Drzewnego i Papierniczego uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr A-65, poz. 844),
 - f) i Prezesa Państwowej Komisji Cen z dnia 17 sierpnia 1954 r. w sprawie opłat za niektóre usługi świadczone przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe” i przez przedsiębiorstwa podróży i turystyki (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-81, poz. 941 i z 1955 r. Nr 70, poz. 885),
 - g) z dnia 9 maja 1955 r. w sprawie przekazania uprawnień Ministrowi Oświaty do ustalania cen zbytu pomocy naukowych i sprzętu dla szkół i przedszkół (Monitor Polski Nr 44, poz. 435),
 - h) z dnia 25 maja 1956 r. w sprawie przekazania Prezesowi Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego i Prezesowi Głównego Urzędu Miar uprawnień do ustalania cen zbytu na artykuły zaopatrzeniowe i inwestycyjne produkowane przez jednostki im podległe (Monitor Polski Nr 46, poz. 544 i Nr 106, poz. 1236),
 - i) z dnia 20 lipca 1956 r. w sprawie przekazania Ministrowi Kolei, Ministrowi Transportu Drogowego i Lotniczego i Ministrowi Żeglugi uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr 64, poz. 751),
 - j) z dnia 3 września 1956 r. w sprawie przekazania Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, Ministrowi Finansów, Ministrowi Kultury i Sztuki i Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej uprawnień do ustalania cen zbytu na artykuły zaopatrzeniowe oraz roboty (usługi) o charakterze przemysłowym, wykonywane przez przedsiębiorstwa im podległe (Monitor Polski Nr 76, poz. 385),
 - k) z dnia 23 listopada 1956 r. w sprawie przekazania Ministrowi Górnictwa Węglowego uprawnień do ustalania cen na roboty geodezyjne z zakresu miernictwa górniczego podziemnego, wykonywane przez podległe mu przedsiębiorstwo (Monitor Polski Nr 99, poz. 1145),
 - l) z dnia 31 grudnia 1956 r. w sprawie przekazania Ministrowi Gospodarki Komunalnej i Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do ustalania cen zbytu na artykuły zaopatrzeniowe i inwestycyjne oraz roboty (usługi) o charakterze przemysłowym, wykonywane przez przedsiębiorstwa im podległe (Monitor Polski Nr 106, poz. 1233),
- 34) zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 28 lutego 1957 r. w sprawie przekazania uprawnień Ministrowi Zdrowia do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych oraz cen robót (usług) wykonywanych przez podległe przedsiębiorstwa (Monitor Polski Nr 24, poz. 171).
2. Tracą moc:
- 1) § 4 ust. 1 pkt 4 uchwały nr 269 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1957 r. w sprawie usprawnienia gospodarki kruszywem naturalnym (Monitor Polski Nr 68, poz. 412),
 - 2) § 20—25, 28 i 29 oraz — w części dotyczącej ustalania stawek zysku uwzględnianych przy ustalaniu cen — § 4 ust. 1, § 5 ust. 2, § 6 ust. 2, § 8 ust. 1—3, § 11 ust. 3 i § 13 ust. 1 uchwały nr 228 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie zasad i właściwości organów do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz robót (usług) produkcji jednostek państwowych objętych planem terenowym, spółdzielni, organizacji społecznych i jednostek gospodarki nie uspołecznionej (Monitor Polski z 1964 r. Nr 56, poz. 264, z 1966 r. Nr 26, poz. 132 i z 1969 r. Nr 36, poz. 270),
 - 3) § 9 uchwały nr 382 Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1964 r. w sprawie zmian w organizacji zarządzania obrotem zwierzętami gospodarskimi, zmieniony uchwałą nr 64 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1972 r. (Monitor Polski z 1972 r. Nr 19, poz. 115),
 - 4) § 15 ust. 1—5 uchwały nr 62 Rady Ministrów z dnia 24 marca 1965 r. w sprawie zasad gospodarowania niemetalicznymi surowcami wtórnymi (Monitor Polski z 1968 r. Nr 48, poz. 336, z 1972 r. Nr 10, poz. 71 i z 1973 r. Nr 35, poz. 210),
 - 5) § 45 i 46 uchwały nr 116 Rady Ministrów z dnia 14 maja 1965 r. o współpracy i koordynacji gospodarczej (Monitor Polski z 1965 r. Nr 33, poz. 178 i z 1966 r. Nr 3, poz. 23),
 - 6) § 50 ust. 2 uchwały nr 383 Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1966 r. w sprawie zasad organizacji i funkcjonowania zjednoczeń przemysłowych (Monitor Polski z 1966 r. Nr 69, poz. 327, z 1969 r. Nr 10, poz. 93 i z 1970 r. Nr 40, poz. 293)

- 7) § 9 uchwały nr 26 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1967 r. w sprawie różnic budżetowych oraz zasad stosowania niektórych cen (Monitor Polski z 1967 r. Nr 13, poz. 65 i z 1969 r. Nr 36, poz. 270),
- 8) § 1 uchwały nr 61 Rady Ministrów z dnia 6 maja 1970 r. w sprawie trybu ustalania opłat i stawek taryfowych za usługi świadczone w obrotach z zagranicą przez jednostki podległe Ministrowi Żeglugi (Monitor Polski Nr 14, poz. 117),
- 9) § 4 uchwały nr 70 Rady Ministrów z dnia 25 maja 1970 r. w sprawie zasad korzystania ze świadczeń zakładów lecznictwa uzdrowiskowego (Monitor Polski z 1970 r. Nr 18, poz. 138 i z 1972 r. Nr 9, poz. 61),
- 10) § 37—39 uchwały nr 176 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw, kombinatów i zjednoczeń przemysłowych oraz budowlano-montażowych, objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski z 1971 r. Nr 26, poz. 166, z 1972 r. Nr 23, poz. 132 i z 1974 r. Nr 10, poz. 75),
- 11) § 1 ust. 1 i 3 oraz § 2—4 uchwały nr 143 Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1971 r. w sprawie cen skupu zbóż (Monitor Polski Nr 42, poz. 266),
- 12) § 3 pkt 5 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1972 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień dyrektorów państwowych przedsiębiorstw przemysłowych przemysłu kluczowego i dyrektorów ich zjednoczeń (Monitor Polski z 1972 r. Nr 13, poz. 90, z 1973 r. Nr 12, poz. 70 i z 1974 r. Nr 24, poz. 142),
- 13) § 10 ust. 4, § 13, § 14 ust. 2, § 19 ust. 3 i § 20 ust. 2 pkt 1 uchwały nr 96 Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 1972 r. w sprawie organizacji skupu zwierząt rzeźnych i produktów zwierzęcych oraz cen stosowanych w tym skupie (Monitor Polski z 1972 r. Nr 25, poz. 138, Nr 45, poz. 242, z 1973 r. Nr 21, poz. 124, Nr 27, poz. 167, Nr 38, poz. 230, z 1974 r. Nr 4, poz. 25 i Nr 29, poz. 174) oraz § 10 ust. 1 i § 11 tej uchwały w części nie dotyczącej trzody chlewnej, bydła rzeźnego i cieląt rzeźnych,
- 14) § 9 uchwały nr 98 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1972 r. w sprawie rozwoju produkcji lokalnej i ubocznej materiałów budowlanych (Monitor Polski Nr 28, poz. 153) oraz § 5 ust. 2 tej uchwały w części dotyczącej zasad odpłatności za usługowy wypał cegły surowej,
- 15) § 9 ust. 3 uchwały nr 157 Rady Ministrów z dnia 6 lipca 1973 r. w sprawie rozwoju systemu generalnych dostaw maszyn i urządzeń oraz kompleksowej obsługi inwestorów (Monitor Polski Nr 32, poz. 194),
- 16) § 3 uchwały nr 172 Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1974 r. w sprawie kontraktacji produktów roślinnych (Monitor Polski Nr 27, poz. 160),
- 17) § 2 pkt 7 zarządzenia nr 75 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1969 r. o zakresie działania Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z tytułu koordynacji międzyresortowej (Monitor Polski z 1969 r. Nr 36, poz. 281, z 1972 r. Nr 13, poz. 93 i z 1973 r. Nr 55, poz. 308),
- 18) § 7 i § 9 ust. 1 pkt 1 zarządzenia nr 21 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 marca 1970 r. o zakresie działania Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z tytułu koordynacji międzyresortowej (Monitor Polski z 1970 r. Nr 8, poz. 73 i z 1972 r. Nr 13, poz. 93).
- § 29. 1. Uchwała nie narusza przepisów:
- 1) uchwały nr 230 Rady Ministrów z dnia 26 września 1967 r. w sprawie cen porównywalnych dla wyrobów i usług przemysłowych na lata 1971—1975 oraz rozszerzenia praktycznych zastosowań metody indeksów cen (Monitor Polski z 1967 r. Nr 71, poz. 344 i z 1968 r. Nr 53, poz. 368),
 - 2) uchwały nr 300 Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 1971 r. w sprawie zawierania umów kontraktacji tytoniu oraz cen skupu liści i nasion tytoniu krajowego (Monitor Polski z 1972 r. Nr 1, poz. 3 i z 1973 r. Nr 12, poz. 71),
 - 3) uchwały nr 267 Rady Ministrów z dnia 13 października 1972 r. w sprawie zasad i trybu ustalania oraz zasad stosowania cen artykułów i usług przeznaczonych na eksport i pochodzących z importu (Monitor Polski z 1972 r. Nr 52, poz. 274 i z 1973 r. Nr 27, poz. 168),
 - 4) uchwały nr 84 Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 1973 r. w sprawie intensyfikacji produkcji ogrodniczej oraz usprawnienia obrotu produktami ogrodniczymi (Monitor Polski Nr 21, poz. 122),
 - 5) uchwały nr 128 Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 1973 r. w sprawie ustalania cen detalicznych towarów importowanych (Monitor Polski Nr 27, poz. 168),
 - 6) uchwały nr 129 Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 1973 r. w sprawie uprawnień dyrektorów zjednoczeń i przedsiębiorstw handlowych (Monitor Polski z 1973 r. Nr 27, poz. 169 oraz z 1974 r. Nr 16, poz. 102 i Nr 24, poz. 142),
 - 7) uchwały nr 130 Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 1973 r. w sprawie cen detalicznych artykułów nowo wprowadzanych na rynek, artykułów mody lub szczególnie atrakcyjnych z innych względów (Monitor Polski Nr 27, poz. 170),
 - 8) uchwały nr 236 Rady Ministrów z dnia 12 października 1973 r. w sprawie ustalania cen detalicznych na publikacje nieperiodyczne oraz zasad finansowania deficytowych publikacji nieperiodycznych (Monitor Polski Nr 47, poz. 267 i Nr 56, poz. 317),
 - 9) uchwały nr 279 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1973 r. w sprawie rozwoju kooperacji w rolnictwie (Monitor Polski Nr 55, poz. 306),
 - 10) uchwały nr 289 Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1973 r. w sprawie zasad finansowania prac badawczych i wdrożeniowych oraz gospodarki finansowej jednostek badawczych i szkół wyższych (Monitor Polski z 1974 r. Nr 2, poz. 9).
2. Utrzymuje się w mocy ceny, marże handlowe i stawki zysku, ustalone na podstawie dotychczasowych przepisów, do czasu ich zmiany w trybie określonym niniejszą uchwałą.
- § 30. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r., z wyjątkiem przepisów § 28 ust. 1 pkt 17, 18 i 28, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*